

Eric Visser voor het schilderij 'Children Asking' dat hij voor UNESCO maakte.

Het tweede leven van Eric Visser

Schilder van 'het staatsieportret'

Peter de Bruijne

Het grootste deel van zijn leven heeft Eric Visser als beeldend kunstenaar gewerkt. Hij is nu 61 jaar en zoals hij zelf zegt: begonnen aan een tweede leven. Niet langer achter de schildersezel, maar als stem voor de verschoppelingen van onze wereld. Voor kinderen die niet voor zichzelf kunnen opkomen en die opgroeien in mensonterende omstandigheden. Ze zijn overal op de wereld te vinden, maar nergens zo zichtbaar aanwezig als in de sloppenwijken van de grote

steden van Latijns-Amerika. Visser verdiende zijn geld met het maken van staatsieportretten van staatshoofden, maar zijn leven veranderde toen hij een jaar of vijf geleden in opdracht van UNESCO een 'staatsieportret' maakte van kinderen in São Paulo, met 23 miljoen inwoners de grootste stad van Brazilië en tweede stad ter wereld. De ontmoeting met deze kinderen heeft zijn leven totaal veranderd. Lees hoe een man van

middelbare leeftijd terugkeert tot het verlangen dat God aan het begin van zijn carrière in zijn hart legde. We laten de kunstenaar verder zelf aan het woord.

'De verandering begon eigenlijk bij de opdracht voor een staatsieportret van prins Willem-Alexander. Bij de onthulling van dit portret in het 'Oranje-stadje' Buren zat de zaal vol belangrijke mensen, en ik was natuurlijk best wel trots op al die belangstelling. Ik had een bevriende conservator van een museum gevraagd om een lezing te houden over de functie van het staat-